

Вечерина *с. ж.* вечернее время: Та ми отрула две луди млади: Лудо ми умре кжде пладнина, Мома ми умре кунъ квечерина. *М.* 288. Мори моме мало, що те майка кара, 'Се на квечерина, ни на една доба,— на едни-о саатъ. *ib.* 590.

Вечерница *с. ж.* вечерняя звѣзда: Галилей зель да разглядва вечерницѣ-тѣ, извѣстнѣ подъ имя Венера. *Л. Д.* 1870 *р.* 156. Венусъ ще е въ първа-та половина на година-та Зорница, въ срѣда-та на Ноември става Вечерница. *ib.* 1875 *р.* VII. Седналъ Марко съ майка да вечерать, Надъ него ꙗ дзвезда Вечерница. *М.* 121.

Вечерня *с. ж.* 1) вечерняя звѣзда: Срѣтливая звѣзда, коя изтичи вечиръ отъ Истока, и ся види чи ся движи камъ Западъ, назовавътъ ꙗ „Вечирня“ (по турски кърванъ, къранъ), Та грѣе до дълбокъ вечеръ и послѣ ся не вижда. *Дк.* 21. 2) *вечерній приѣмъ въ домъ вечеръ*: Бисмаркъ ся ввелъ даже и въ вечерни-тѣ (соарета) на царскія дворъ. *Л. Д.* 1872 *р.* 200.

Вечерь *с. м.* вечеръ: Аз му рекох добър вечер, Добър вечер, първо либе. *Д.* 75, 4—5. До вечера щѣ, Пенке, да додѣ, Двама щем, Пенке, да вечерями. *ib.* 77, 11—12.

Вечерь *с. ж.* вечеръ: Она вечеръ, майко, той менѣ донесолъ—струнени дисаги. *М.* 229. Една вечеръ, прѣди да заклепѣтъ церкви-тѣ. *Р.* 116. Една вечеръ, предъ деня на сраженіе-то. *Л.* 138. Този бой трая отъ сутренъта до гдѣ ся стъмни вечерта. *Л. Д.* 1871 *р.* 223. Кога-то сѣдѣхме една вечеръ тѣй двама и пушахме и пияхме червено винце. *ib.* 1875 *р.* 129. „Добра ти вечеръ, Гано льо!“—„Далъ ти богъ добро, либе ле!“ *М.* 212.

Вечерь *с. с.* вечеръ: Поклони са и рѣчи му добро-вечерь. *З.* 114.

Вечерь *нар.* вечеромъ. **Над(под)вечерь** *нар.*—къ вечеру: „Вечерь дома ка ке дойдать (моми-те), Ке ме (цете) свалятъ отъ главата, Ке ме фѣрлятъ во стретъ къщи. *М.* 387. Вечер късно дохожда (мечка). *Д.* 7, 17. Вечер-та кат' се стъмнило Той си момци-те поведе, Посред ноц в Димот отиде. *ib.* 50. 28—30. Прѣзъ Іулія хубаво врѣмя може ся очаква, ако дымъ-тѣ заранъ и вечеръ ся подвига право на горѣ. *Л. Д.* 1869 *р.* 39. Нъ кога отидохъ вечеръ-тѣ въ Добровецъ, послучай намирамъ тамъ на хана единъ Горовецъ. *ib.* 138. Него вечаръ момкъъ призвава сички свои другары момцы неженены. *Пк.* 111. Утрѣ вечеръ ще съборимъ стѣны-тѣ на тъмницѣ-тѣ и' (Завтра въ нощь—). *Р.* 166. Па зимасъ кога ся послоши нѣкому, домакынкы-ты му варять чай отъ нѣкой отъ тѣхъ цвѣтове и даватъ муда піе нѣколко пѣти заранъ вечеръ, доклѣ ся загрѣе и то му прѣмине. *Л. Д.* 1870